

A Fővárosi Ítéltábla a felperes neve (ügyintéző jogtanácsos) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Dr. Varga Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen mögöttes felelősség megállapítása iránt indított perében a ... Törvényszék 2015. május 13. napján kelt ... számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperesnek a felperes javára elsőfokú perköltségben és az állam javára le nem rótt elsőfokú eljárási illetékben való marasztalását.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 35.400 (harmincötezer-négyszáz) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A le nem rótt elsőfokú és fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes a G. Kft. egyik tagja és ügyvezetője volt 2009. augusztus 3-tól. A Kft-nek adófizetési kötelezettsége keletkezett. A felperes megvizsgálta a társaság működését és megállapította, hogy a Kft. a 2012. évi beszámolóját már nem helyezte letétbe, annak közzététele felől sem intézkedett, e mulasztást a felperes bejelentette a cégbíróságnak.

A ... Törvényszék Cégbírósága a Cgt..../2. számú végzésében a G. Kft-t eltiltotta a további működéstől, megszűntnek nyilvánította és elrendelte a kényszertörölését. A cégbíróság a kényszertörölési eljárást Cgt..... számú eljárásban lefolytatta, a hivatalból történt törlést elrendelő végzés 2014. november 25-én jogerőre emelkedett, közzétételére 2014. december 23-án került sor.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes, mint a kényszertörleszt eredményeként megszűnt Kft. volt ügyvezetője és egyik tagja, a 2006. évi V. törvény (Ctv.) 118/B.§ (1) és (4) bekezdései alapján felel a társaság kielégítetlenül maradt hitelezői követeléseinek megfizetéséért, miután tevékenységét nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el. A felperes előadta, hogy miután a G. Kft. a 2012. évi beszámolóját már nem helyezte letétbe és annak közzétételére sem került sor, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell, illetve hogy a G. Kft-nek 1.524.866 forint tartozása áll fenn a felperessel szemben.

A perben az alperes nem vitatta, hogy a 2012. évi mérleget a G. Kft. nem helyezte letétbe és nem tette közzé, arra hivatkozott, hogy cég könyvelőjének az iratokat átadta.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy az alperes korlátlanul felel a G. Kft. (címe.) felperessel szemben fennálló ki nem elégített tartozásának megfizetéséért. Kötelezte továbbá az alperest a felperes javára 10.000 forint perköltség és az állam javára 36.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy az alperes azzal mulasztott, hogy a G. Kft. 2012. évi mérlegét nem helyezte letétbe, illetve a közzététele felől nem intézkedett. A 2012. évi mérleget 2013. május 31-éig kellett letétbe helyezni, illetve közzétenni. Az elsőfokú bíróság ezért azt vizsgálta, hogy a Ctv. 2013. május 31-én hatályos rendelkezései hogyan szabályozták az alperes felelősségét. Megállapította, hogy az akkor hatályos Ctv.118/A.§ szabályozta az alperes mögöttes felelősségét, e szakasz (1) és (4) bekezdései szintén tartalmazták a később, a 2013. évi CCLII. törvény 112.§-a szerint átszerkesztett, a felperes által keresetében hivatkozott rendelkezéseket, azaz az alperes felelősségének módját nem érinti a jogszabályi változás, a felperesi igény megalapozott. A felperes a törvény adta lehetőségével élve megállapítás iránti keresetet terjesztett elő, ami arra korlátozódik, hogy a bíróság megállapítsa az alperes mögöttes, az általa tulajdonolt és irányított cég tartozásáért fennálló felelősségét. A korlátozott felelősség áttörésének megállapításán túl az elsőfokú bíróság - kereset hiányában - a tartozás összegéről nem rendelkezett. Utalt arra, hogy vita esetén marasztalásra irányuló külön perben tisztázható az alperes helytállási kötelezettségének mértéke.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, valamint a felperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést. Arra hivatkozott, hogy 2013. május 31. napján, amikor az alperes mulasztása bekövetkezett, a felperes által keresetében megjelölt Ctv.118/B.§ még nem volt hatályban, azt a 2013. évi CCLII. törvény iktatta be 2014. évtől, kizárt ezért az alperes felelősségének megállapítása ezen az alapon. Az alperes mulasztásának bekövetkezésekor hatályban volt Ctv.118/A.§-a alapján pedig az elsőfokú bíróság nem állapíthatta volna meg az alperes mögöttes felelősségét, annak rendelkezései ugyanis erre nem adtak alapot. Kifejtette, hogy a Ctv.118/B.§-ban rögzített vélelem alapján az elsőfokú bíróságnak bizonyítást kellett volna

lefolytatnia arra vonatkozóan, hogy mikortól állt fenn fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, az alperes akkor mit tett, csökkent-e az adós gazdálkodó szervezet vagyona, ezáltal megghiúsult-e bármely hitelező kielégítése. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási kötelezettségről és a bizonyítási teherről az alperest nem tájékoztatta, a tájékoztatás a nem létező vélelem körében történt meg, a kimentési lehetőségek kapcsán téves tájékoztatás történt. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség körében nem rendelkezett az alperes készkiadásairól.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Arra hivatkozott, hogy a kereset benyújtásakor hatályos Ctv.118/B.§ (1) bekezdésére alapította a felperes a keresetét, mert a Ctv. eljárásjogi jogszabály, ezért álláspontja szerint a kereset előterjesztésekor hatályban lévő jogszabályt kell alkalmazni.

A Ctv.118/B.§ (4) bekezdésében megfogalmazott törvényi vélelem kiterjed a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztére és annak alapján meg kell állapítani a hitelezői érdekek sérelmének bekövetkezését is, azaz vélelmezni kell a hitelezői követelések kielégítésének megghiúsulását.

Előadta, hogy a 2013. május 31-én hatályos Ctv.118/A.§ (3) bekezdése szerint is megállapítható az alperes korlátlan felelőssége a G. Kft. adótartozásaiért, utalt arra, hogy a Ctv. akkor hatályos 118/A.§ (4) bekezdése alapján is vélelmezni kell a hitelezői érdekek sérelmét, így a vezető tisztségviselő felelőssége vonatkozásában a 2014. július 1-től hatályos Ctv.118/B.§ lényegében a korábbi szabályozást követi.

A fellebbezés megalapozott.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a perbeli kereset elbírálása során a Ctv. 2014. július 1-je előtt hatályos szövege, így azt akkor hatályban volt 118/A.§-a az irányadó, egyrészt azért, mert az alperes mulasztása erre az időre esett, másrészt, mert a Ctv.118.§-ában meghatározott felelősségi alakzatok a kényszertörlési eljáráshoz kötődnek, ezért a kényszertörlési eljárás megindításkor hatályos szabályokat kell az eljárással kapcsolatos felelősségi alakzatok fennállásának vizsgálata során is alkalmazni.

A Ctv. 2014. július 1-je előtt hatályban volt 118/A.§ (3) bekezdése rögzíti, hogy a kényszertörlési eljárás jogerős lezárását követő 90 napos jogvesztő határidőn belül - ki nem elégített követelése erejéig - bármely hitelező keresettel kérheti a bíróságtól annak megállapítását, hogy *azok, akik a cég vezető tisztségviselői voltak a kényszertörlés elrendelését megelőző három év időszakában, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal csökkent a gazdálkodó szervezet vagyona vagy megghiúsították a hitelezők követeléseinek kielégítését vagy elmulasztották a környezeti terhek rendezését.*

A fentiek alapján megállapítható, hogy az alperes vezető tisztségviselőnek a cég ki nem elégített tartozásaiért való korlátlan felelőssége megállapítását a Ctv.118/A.§ (3) alapján nem lehet kérni.

A Ctv. 118/A. §(1) bekezdése szerint, ha a legalább többségi befolyással (Ptk. 685/B. §) rendelkező tag (részvényes) felelőssége a cég tartozásaiért korlátozott volt, és a céget a cégbíróság kénysztörlési eljárást követően törölte a cégjegyzékből úgy, hogy a cég ki nem elégített tartozást hagyott hátra, a cég hitelezőjének a cég bejegyzett székhelye szerinti bíróság előtt, a kénysztörlési eljárás jogerős lezárását követő kilencven napos jogvesztő határidőn belül indított keresetében a bíróság megállapítja, hogy a tag (részvényes) korlátlanul felel a cég ki nem elégített tartozásaiért, kivéve, ha bizonyítja, hogy a kénysztörlés 116. § (1) bekezdés a), c)-d) pontban foglaltak szerinti megindítása nem az ő mulasztásának következménye.

Az alperes nem volt legalább többségi befolyással rendelkező tagja a G. Kft-nek, így vele szemben a Ctv.118/A.§ (1) bekezdése alapján sem lehetett volna megállapítási keresetet előterjeszteni, a felperes ilyen keresetet nem is terjesztett elő, az alperest vezető tisztségviselőként terhelő kötelezettség elmulasztása miatt beállt vélelemre hivatkozott.

Abban az esetben sem lenne megalapozott a felperes keresete, ha a perbeli felelősség fennállásának vizsgálata során a Ctv-nek a keresetlevél benyújtásakor hatályos 118/B.§-át kellene alkalmazni, figyelemmel arra, hogy a Ctv.118/B.§ (1) bekezdése alapján, ha a cégbíróság a céget kénysztörlési eljárásban törölte a cégjegyzékből, a cég vezető tisztségviselője - ideértve a kénysztörlési eljárás előtt a cégjegyzékből törölt vezető tisztségviselőt is - az okozott hátrány erejéig felel a kielégítetlenül maradt hitelezői követelésekért, ha a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el és ezáltal a cég vagyona csökkent, illetve a hitelezők követeléseinek kielégítése megghiúsult.

A Ctv.-nek a keresetlevél benyújtásakor hatályos 118/C.§-a (2) bekezdése értelmében a hitelező a keresetét a cég törlését elrendelő jogerős határozat Céggközlönyben való közzétételét követő 90 napos jogvesztő határidőn belül a cég utolsó bejegyzett székhelye szerint illetékes törvényszéken terjesztheti elő.

A megállapítási kereset előterjesztésének feltételeit a Pp.123.§-a tartalmazza. A Ctv.118/B.§ (1) bekezdése alapján a hitelező marasztalást kérhet, ezért a Pp.123.§-ában foglaltakra tekintettel megállapítási kereset előterjesztésének ez alapján e jogszabályhely alapján nincs helye.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A sikeres fellebbezés folytán a felperes pervesztes lett, ezért mellőzte a másodfokú bíróság az alperes elsőfokú perköltségben való marasztalását és a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltsége viselésére, amely az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából

és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján, illetve 10.000 forint útiköltség figyelembe vételével állapította meg.

A felperes illetékmentessége folytán, a Pp.78.§ (1) bekezdésére tekintettel, a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján a le nem rótt elsőfokú és fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Pécs, 2015. november 26.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró